

Egy analfabéta magyar világproletár bevallása

nemcsak a számtani alapműveletekkel állok hadilábon
anyanyelvemet is törve beszélem
nem vagyok tisztában a helyesírás szabályaival
csupán annyit gyanítok azt sem bizonyosan
a *hiülye* állapothatározót
pontos jó helyett elipszilonnal írjuk
ennyi talán még sok is ahhoz
hogy másfél kilós agyvelőm számítógépkezelőjeként
benne legyek mindenféle cégkódexben
a *Hét évszázad magyar verseitől*
a *Bűnrossz versek anthológiája*
ezredvégi magyar pantheonjái
ez utóbbiban közölt förmedvényemről
kedvesem azt mondta „annyira rossz hogy szinte már jó”
agyőt intettem neki én ugyanis fordítva gondolom
a *Falusi íletkép*
egyszeri és megismételhetetlen ellenremekmű
„ami sehogyan sem fért bele ebbe a kötetbe”
mégis belefért (ötödik ciklus 207. old.)
mi több a *Magyar és nemzetközi Ki kicsoda 2006*
1487. oldalán *Saramago José* Nobel-díjas portugál költő
és *Sarandon Susann* Oscar-díjas amerikai színésznő
között található a rólam írt szócikk
eszerint könyveim jelentek meg vannak előkészületben
díj-dátum et cetera
ki ez a borotválkozás közben rám meredő rosszarcú férfi
ki egy lángelme hasonmásaként
naponta talpra áll és búskomoran is dolgozik
mániákus őszinteségeért
számtalanszor szitává lötték a lelkét
mégsem tudja abbahagyni az igazmondást
a kolduspénzt sem hozó ars poéticát
mikor Isten visszfényétől kitisztul borgőzös feje
szövegére az ítélkező tanácstalanok is odafigyelnek
első gondolatuk hogy elintézzék
szemükben szálna pusztá léte merő szemrehányás
ám ha szakadékba löki valamelyik tökéletlen
Jahve onnan is kivezényli

pedig benne sem hisz feltétlenül
csak kapiskálom hogy írásaimat Ő diktálja
és ha tetszik nekem
ha nem
„saját kezemmel” cenzorozom

Mezsgyén

Mi volt ez a képzelődéssel kezdődő ámokfutás?
Párbeszédek a személytelen fenevadakkal,
s harcom az éjszaka rám uszított konkrét kutyákkal?
Miert bősített az ököllel bezúzott ablakok mögött rettegők hallgatása?
Féltemben lennék félelmetes pokolfajzat,
s fékevesztett cseréptörő zsonglőr?
Ki volt az öregasszony?
Dzsekim zsebéből apró döglött halakat húzott elő.
Teleholdnál olvastam az *Álmoskönyv*ben:
hallal álmodni szerencsétlenséget jelent.
Nyakam szeghettem volna,
mikor a megtépázott bögrecsárda tetejéről leugrottam.
Köszönöm Neked, részeges ácsok, tetőfedők védőszentje,
hogy ismét Isten kötényébe estem.
Micsoda szerencsém volt, Uram-Atyám!
Meg is kérdeztem a kerítéstől:
„Hogyan férhettem át léceid keskeny résén!”
Emlékszem – felelte –, hogy gyerekkorodban vékony derekad volt.
Utoljára a nyugdíjas postás házaspár
ajtájának kémlelő ablakát törtem be fél téglával.
Zárban volt a kulcs, hát kinyitottam.
Manyika néni meg sem lepődött a dolgon:
„Maga mindig ilyen hóbertos, Jóska” – mondta kedvesen,
és harmadéves Champaigne pezsgőt bontott.

Ráktérkép

*„Vesztesnek születünk,
nem nyerőnek.”*

Ady Endre

*„Akasztott embernek
kötél a barátja.”*

Rákosi Mátyás

Nem annyira kilátástalan a helyzet
mint amennyire igen
Hányszor elabortált engem
a még álmában is öntelten nyáladzó hatalom
de mindig visszaszült megtartott
a düh és a derűtség hogy így vagy úgy
odasózzak az önmaguk örökkévalóságában
tetszelgő rezsimeknek

Miben rejlik a hatalom varázsa?
Miért szálltok felé mámorosan akár a pillangók
s a „zúgó éji bogarak” a petróleumlámpa
forró üvegének?
Hiszen tudjátok emeletes eszű barátaim
hogy megperzselődtök s úgy fogtok élni bénán
mint a tudathasadásos agyaggalambok

Én magányos lázadó vagyok de látom
hogy ti meg holt lelkeként bolyongva
jól fizetett állásokból fertőzitek
rákosítjátok el víruszgazdáitok sugallatára
ezt az általatok hazának hazudott
gigantikus szemétdombot
és szakadt guberálóit

Szédelgő pancser zsúrfiúk áltatják
a potenciálisan hajléktalan
szerencsétlen tömegeket
Államférfi? Köztük egy se
Vérrel kitömött pénzéhes bábuk ezek
rabszolgái mohó telhetetlenségüknek

„a jognak asztalánál” Lajos bankár
közénk dobta népnymorító „csomag”-ját
Mondván: *itt legalább három millió magyar fölösleges*
Hullanak is a reményvesztettek kötelelességtudóan
akár a pelyva

Eddig négy és fél hitványul komédiázó
„operett-társulatot” tapsoltam ki
a (vissza) forgó lepusztult színpadokról
de hamarosan öklök tömege látja el bajukat
mert eladtak és elraboltak mindent
ami ért itt valamit
még az emberek „szépbe szőtt hitét” is kioltották
az istentelenek

Demodiktatúra

Kívül gomolygó köd
Belül homály vagy sűrű pára
Kihangosított bazaltkemény
Hazugságokból épül belénk
A Vezér felségjel nélküli palotája
Farkasvakon hályogos szemmel
S rettegve nézzük
Az elmék hasadását
És azt hogyan válik a vér
Szívünk utcáin kóborló
Áldozati füstté
Hasztalan a szegények
Páriák hívőn-hitetlen néma imája
Nem tudhatunk nem gondolni
Gomolygó sűrű köd
Leple alatt a lelkünket
Rohasztó Leprára
Mert épül belénk megint
Kihangosított bazaltkemény
Hazugságokból A Vezér
Felségjel nélküli palotája

Képben maradni

a költői szó igéző erejével

Nem nézek tévét.
Rádiót sem hallgatok.
Újságot sem járatok.
Számítógép
s net nélkül élek.

Undorítóak
a régi-új gyarmatosítók
birodalmi hazugságai,
ámításai.

Szemem előtt tobzódik
a komprádor burzsoázia,
mely pénzért, vagyonért
idegen kezekre játszotta
ezt az alig országot
s a kivéreztetett majdnem-életet.

Jó idő van.
Ülök a szabadtéri fapados budin
s naphosszat hangosan mondom
Ady Endre verseit:
Lelkek a pályván-tól
A Tűz márciusá-ig
miközben teszek
a szenvedeleget – agresszív
kiválasztott, áruló „értelmiségre”.